

Đà Lạt Nơi Tôi Tha Thiết Bây Giờ Còn Mây Mây Trôi

** Tưởng rằng ta đến đây như chim
ta đến đây như cơn mộng tan nửa*

*trời mỗi cánh rời! Nào ngờ
vời! (Trần Trịnh Nhật Ngân)*

Nghe nói bây giờ Đà Lạt / không còn nữa Vườn Bích Câu! Người ta dời nó đi đâu? Những cây liễn sầu...đã chết?

Những cây liễn sầu mất biệt...thì thanh bình có mãi còn? Liễn sầu...nghĩa nó là buồn, mất đi cho vui Đà Lạt?

Cái hồ Xuân Hương xanh ngát / vui à những áng mây bay? Biệt thự Trang Hai soi chi / cái bóng một thời mơ mộng!

Đà Lạt, nơi tôi từng sống, nơi tôi đứng dậy làm người...bồng súng tóng quân tươi cười...ngậm ngùi bây giờ "tất yếu"?

Có thể bạn biểu "đừng chịu". Có thể bạn biểu "chết đi". Bạn à, tôi không thể di / chuyển mặt trời đi hướng khác...

Cái hồ Xuân Hương xanh ngát / nước mắt tôi đã đầy chưa? May ra là những bài thơ / lượn lờ theo dòng sóng gió!

Vườn Bích Câu xưa hoa nở / những đóa Dã Quỳ tại em! Em từng nghĩ anh là chim / nửa đường về đây ghé bước...

Ôi chao cái thời Non Nước...gặp nhau duyên nợ nửa vời...Anh ở tù rồi, là thôi / người ta xóa tan vườn mộng!

Đà Lạt một thời tôi sống Cái-Bóng-Hoàng-Hôn lung linh! Chưa được gọi nhau bằng Mình...chỗ nào cũng là vĩnh biệt!

Đà Lạt nơi tôi tha thiết...Bây giờ còn mây...mây trôi!

Trần Vấn Lệ